

FULD TALE

Arrangement:	Samråd om planlagte besparelser på kulturområdet	29. september 2015
Åbent eller lukket:	Åbent	
Dato og klokkeslæt:	7. oktober 2015 kl. 11 - 12	
Sted:	Folketinget	
Taletid:		
Forv. Antal deltagere:	Folketingets Kulturredvalg	
Evt. andre forhold ministeren bør være opmærksom på:	Der refereres i svarene til følgende to tidligere oversendelser fra ministeren til Kulturredvalget: 1. Notat om forslag til finanslov 2016 for § 21. Kulturministeriet 2. Konsulentfirmaet Deloitte's analyse af Det Kongelige Teater	
Kontaktperson:		

Samrådsspørgsmål A:

Ministeren bedes redegøre for regeringens planlagte besparelser for knap 600 mio. kr. på Kulturministeriets drift i 2017, 2018 og 2019, samt hvordan kulturministeren vil leve op til sin målsætning i Politiken den 4. september 2015 om, at "kerneaktiviteterne så vidt muligt skal friholdes". Ministeren bedes herunder redegøre for, hvordan ministeren definerer "kerneaktiviteter". Der henvises til interview i Politiken den 4. september 2015:

”Kulturminister: Regeringens håb er jo, at vi ikke mister noget”.

Svar:

Tak for samrådsspørgsmålet.

Lad mig indledningsvist bemærke, at regeringen ønsker at sikre penge nok til kernevelfærden og til særligt prioriterede områder. Det er en betydelig udfordring med de nuværende økonomiske rammer.

Regeringen beskrev allerede i regeringsgrundlaget, at alle større statslige driftsområder fremover skal være omfattet af det såkaldte omprioriteringsbidrag på 2 pct. årligt.

Omprioriteringsbidraget har man kendt siden 1980'erne, men kultur- og i øvrigt også uddannelsesområdet - har i en årrække været omfattet af særordninger. Ordningerne har bestået i, at institutionerne enten kunne nøjes med at aflevere et reduceret omprioriteringsbidrag på 0,5 pct. eller, at de helt har været friholdt fra omprioriteringsbidrag.

På Kulturministeriets område har man generelt fulgt den første model. Dvs. at kulturinstitutionerne årligt har afleveret et bidrag på 0,5 pct. til statskassen.

Undtagelsen har været de kunstneriske uddannelsesinstitutioner, folkehøjskolerne og universitetsbibliotekerne, hvor vi parallelt med andre uddannelsesområder har haft et system, hvor omprioriteringsbidraget er blevet opsamlet i reserver inden for ministerområdet og efterfølgende anvendt inden for de pågældende områder. I praksis betyder det, at institutionerne har været friholdt for omprioriteringsbidraget, da pengene jo over tid har været ført tilbage til de institutioner, de kommer fra.

Regeringen mener ikke, at der er grund til fortsat at opretholde disse særordninger. Vi mener, at kultur- og uddannelsesområderne fremadrettet skal have de samme vilkår, som andre statslige driftsområder.

Af samrådsspørgsmålet fremgår, at besparelsen har virkning i 2017, 2018 og 2019, men jeg tror, at spørgeren er klar over, at besparelsen på 2 pct. allerede træder i kraft fra 2016. Det fremgår også af det finanslovsforslag, som finansministeren fremlagde på regeringens vegne i sidste uge.

Lad mig knytte en kort og måske lidt mere teknisk bemærkning til beløbet på de 600 mio. kr. Beløbet fremgår af det interview i Politiken, som spørgeren henviser til.

Beløbet fremkommer ved en regnemetode som har været anvendt i flere nyhedsmedier, hvor man lægger besparelserne sammen for de enkelte år på en måde, som jeg er bange for kan lægge op til misforståelser.

Jeg har den 2. oktober oversendt et notat til Kulturudvalget om finanslovsforslaget for 2016, hvoraf det fremgår, at omprioriteringsbidraget i 2016 udgør ca. 87 mio. kr. Over de 4 år, som finanslovsforslaget dækker, stiger det med 2 pct. årligt og vil

udgøre knap 8 pct. i 2019. Det svarer til ca. 340 mio. kr. set i forhold til udgangspunktet i 2015.

Jeg tror, det er den rigtige måde at opgøre beløbet på, hvis man ønsker at se besparelsen samlet over den fireårige periode.

Formålet med omprioriteringsbidraget på 2 pct. er at fremme effektiviseringer på de statslige driftsområder. Det er i sig selv et mål, at have effektivt drevne institutioner, men en større effektivitet giver samtidigt et råderum for politiske prioriteter.

Spørgeren henleder opmærksomheden på, at jeg i interviewet i Politiken giver udtryk for, at kerneaktiviteterne på kulturområderne så vidt mulig skal friholdes. Spørgeren vil også gerne vide, hvordan jeg definerer ”kerneaktiviteter”.

Med kerneaktiviteter mener jeg de opgaver som institutionerne er på efter lovgivningen.

På Kulturministeriets område er der lovgivning på alle væsentlige kulturområder, som udstikker hovedopgaver for de kulturelle institutioner. Det gælder både for de største af vores kulturinstitutioner, men også for hele driftsområder under ét.

Jeg opfatter kerneaktiviteterne som de aktiviteter, der skal til, for at institutionerne kan løse de hovedopgaver, som formuleres gennem lovgivningen.

Kan vi så stille krav til vores institutioner om løbende effektivisering og samtidigt forvente, at de kan løse deres hovedopgaver ?

Det mener jeg, at vi kan.

Vi har dygtige og kompetente ledelser på vores kulturinstitutioner, der løbende arbejder på at effektivisere driften, men vi må aldrig sige: Hertil og ikke længere!

Udfordringen for kulturinstitutionerne bliver derfor fortsat at undersøge, om man gennem

ny teknologi, smartere og bedre arbejdsgange, samarbejde, stordriftsfordele, udlicitering, bedre lokale anvendelse osv. kan løse opgaverne på en mere effektiv måde.

Samtidigt må vi også spørge, om der findes opgaver, som institutionerne løser i dag, der måske ligger på kanten af eller udenfor de hovedopgaver, som institutionerne er sat til at løse.

Og endelig må institutionerne overveje, om de har mulighed for at øge deres egenindtægter.

Samrådsspørgsmål B

Ministeren bedes forklare, hvorfor ministerens parti Venstre ikke forud for folketingsvalget den 16. juni 2015 havde oplyst kulturinstitutionerne og offentligheden om, at man ville gennemføre en så omfattende besparelse på kulturområdet som omtalt i Politiken den 4. september 2015.

Svar:

Spørgeren har ret i, at Venstre ikke eksplicit gik ud og sagde, at kulturområdet skulle omfattes af et forhøjet omprioriteringsbidrag.

Men jeg er nu sikker på, at den nuværende statsminister under valgkampen igen og igen gjorde opmærksom på, at vi i Venstre ville finde penge til kernevelfærden, fx til sundhedsområdet. Det er det, vi nu bl.a. gør ved at stille de samme effektiviseringskrav på kultur- og uddannelsesområdet, som vi stiller til alle andre statslige driftsområder.

Samrådsspørgsmål C

Ministeren bedes forholde sig til den bekymring, der af flere bliver rejst i Politiken den 4. september 2015, for at regeringens planlagte besparelser på kulturområdet vil få konsekvenser for kulturaktiviteterne og dermed de kulturtilbud, vi tilbyder borgerne. Ministeren bedes herunder forholde sig specifikt til bekymringerne fra Det Kongelige

Teater for, om teatret skal skære i forestillingerne kvantitativt eller kvalitativt, og bekymringerne fra Den Danske Scenekunstscole om, at besparelserne vil ramme undervisningen.

Svar:

For så vidt angår den første del af spørgsmålet henviser jeg til samrådsspørgsmål A, hvor jeg generelt har forholdt mig til konsekvenserne af de planlagte besparelser.

Med hensyn til Det Kongelige Teater gælder der det samme for teatret, som for andre statslige institutioner. Det Kongelige Teater skal reducere sine omkostninger med 2 procent hvert år.

Den 5. oktober, sendte jeg Kulturudvalget den rapport, som konsulentfirmaet Deloitte har udarbejdet om Det Kongelige Teater. Rapporten er bestilt af Kulturministeriet og Finansministeriet under den tidligere

regering som led i forberedelsen til finanslovsforslaget for 2016.

Rapporten beskriver den analyse af Det Kongelige Teater, som konsulentfirmaet har foretaget.

I rapporten er der et helt katalog over muligheder for, hvordan teatret kan forbedre sin økonomiske situation. Løsningsforslagene påvirker i det store og hele ikke den kunstneriske aktivitet. Jeg vil ikke kommentere de enkelte løsningsforslag i rapporten. Jeg vil nøjes med at konstatere, at rapporten rummer forslag til økonomiforbedringer, der ligger en del over faldet i teatrets bevilling i den kommende fireårsperiode.

Det er op til teatret at beslutte, hvilke effektiviseringsmuligheder, der skal arbejdes videre med.

Med hensyn til Den Danske Scenekunsts skole gælder der særligt den situation, at skolen i 2015 er dannet gennem fusion af en række

scenekunstuddannelser. Kulturministeriet er naturligvis opmærksom på, at der er særlige udfordringer forbundet med at få den nye institution i drift, men udgangspunktet vil være, at der stilles samme krav til scenekunstsolen som til de kunstneriske uddannelsesinstitutioner i øvrigt.